

[Oluf Pedersen.]

brugt af Direktør Kyhl mod Hr. Elith Jensen, til Trods for at den var afvist af Politiet. Det er en Metode, som selvfølgelig er ganske uberettiget. Ja, man gik endda saa vidt, at Direktør Kyhl og hans Sagfører lavede et Forlig med Hr. Elith Jensen, hvorefter Hr. Elith Jensen afgav en Erklæring om, at han frafaldt det, han havde gjort Vrøvl over, mod at han fik en Erstatning, og saa gik Ledelsen for „Forenede danske Motorejere“ hen og vedtog, at der skulde ingen Erstatning ydes, saaledes som der var aftalt, men Direktør Kyhl og Sagføreren beholdt den Erklæring, som Manden havde udstedt. Dette er en saa tarvelig Optræden, at det nok kan give Anledning til i alt Fald en moralsk Fordømmelse.

Men sely om et Par saadanne Kampagner kommer op at slaas, synes jeg, det er urimeligt, at vi gennem en halv Snes Aar skal have et saadant Utal af Retssager, som denne Strid har ført med sig, og det kan jo godt være, at hvis man skal gøre op i Penge, hvad det har kostet, kan der ogsaa være Tale om, at det offentlige skal have en vis Oprejsning for den Masse af Penge, det har kostet. Det har maaske kostet os en halv Million Kroner med disse meningsløse Retssager. Og nægtes kan det ikke, at mange af de Processer, Hr. Elith Jensen har ført, er helt urimelige.

Lad mig nævne et enkelt Eksempel. Den 8. Oktober 1930 fik Hr. Elith Jensen 1 000 Kr. i Bøde ved Højesteretsdom, men straks efter Højesteretsdommen indgav han Klage med ganske de samme Synspunkter. Det kan man dog ikke. Naar en Dom er faldet, maa den dog i alt Fald gælde nogle Dage, inden man skal begynde at ændre den igen. Men straks skulde det laves om. Jeg nævner ogsaa et saadant Forhold som, at Hr. Elith Jensen angreb Direktør Kyhl for Bedrageri, fordi „Forenede danske Motorejere“ havde betalt visse Arbejder ved Starten af et Forsikringsselskab og et Bladforlag, et Forsikringsselskab for „Forenede danske Motorejere“s Medlemmer og Bladforlaget til Udgivelse af Foreningens Medlemsblad. Her mente Hr. Elith Jensen, at der forelaa Bedrageri, men han hævdede dog i den Rapport, der blev optaget, at det var ikke over for ham; det findes Side 17 i Bogen.

Men da Sagen saa blev afvist, ser man, at Side 29 i samme Bog har Hr. Elith Jensen indtaget et nyt Standpunkt, for nu er det pludselig ham personlig, som er blevet bedraget, thi han havde betalt Medlemsbidrag i et Par Aar, og disse Medlemsbidrag var brugt til et Formaal, som han ikke syntes

om. Han var paa det Tidspunkt ekskluderet af Foreningen, og det er ganske givet, at han ikke vilde have faaet nogen af sine Medlemsbidrag tilbage, saa man har svært ved at se, at der kunde være noget Bedrageri i det. Lad mig ogsaa nævne, at dette Bedrageri i Bogen svinger fra 156 000 Kr. til 11 000 Kr. — det er altsaa meget svingende —, og ogsaa, at det ikke lykkedes, saa vidt jeg kan se af Bogen, at faa andre Medlemmer af „Forenede danske Motorejere“ til at indgive Politianmeldelse og sige, at de følte sig bedraget. Der var altsaa ikke andre i „Forenede danske Motorejere“, der var bedraget, end det ærede Medlem, som var ekskluderet. Det er ikke meget Grundlag at rejse en Bedrageribeskyldning paa.

Det kan godt være, at der var administreret forkert og uøkonomisk, saaledes som Hr. Elith Jensen hævder i sin Pjece, men jeg kan ikke se, at dette falder ind under Bedrageri, og hvis det falder ind under Bedrageri, maa det gælde ikke alene Direktør Kyhl, der jo nu er død, men ogsaa Bestyrelsen, som har godkendt disse Transaktioner.

Jeg har naturligvis ikke noget imod, at der gives Hr. Elith Jensen fortjent Oprejsning. Men jeg synes, det maatte være muligt at give en fortjent Oprejsning gennem Domstolene. Det forekommer mig uheldigt, hvis Rigsdagen skal til at dømme i Retssager. Vi har jo ikke den juridiske Sagkundskab her; dertil har vi vore højærværdige Domstole. Ministeren kan naturligvis fejle, og Rigsadvokat og Domstole kan ogsaa fejle, og i saa Fald skal det kritiseres, og Fejlen skal rettes; men jeg synes ikke, der tilkommer Hr. Elith Jensen anden Oprejsning end den, som han kan faa ved Domstolene, eventuelt saaledes som den højtærede Justitsminister vil foreslaa, at det sker ved en uvildig Voldgift. Ja, jeg maa endda sige, at Ministeren gik lidt videre, end jeg synes, det var rigtigt, med dette Tilbud om en Voldgift.

Dernæst vil jeg sige, at naar det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen var inde paa den Opfattelse, at de fattige var retsløse her i Landet, er det fuldkommen urimeligt. Vore Domstole er ikke juridisk spidsfindige. De træffer Afgørelse ud fra gældende Love under Hensyn baade til juridiske og moralske Synspunkter. Det fik vi bekræftet i Eksportsagen, og jeg mener ogsaa, at saaledes bør det være.

Aksel Larsen: Jeg er godt tilfreds med den Besvarelse af Forespørgselen, vi har faaet fra den højtærede Justitsminister, og jeg finder, at for saa vidt kunde Debatten